

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 25. Ultima Jerosolymæ destructio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum II. dæos liberatura, & Gentiles sub jugum
 A. C. 125. missura erat, scilicet Messiam. Barco-
 queba Christianos in armorum socie-
 tatem cum Judæis adversus Romanos
 trahere omni conatu volebat, quod cum
 facere respuerent, eosdem crudelissimis
 tormentis enecabat.

Just. Apol.
 I. p. 72.

Spart. in
Adr. p. 7.

An. 129.

Eus. Chron.
 an. 129.

Hadrianus cum aliquo tempore An-
 tiochiæ fuisset, a civibus offensus, ex Sy-
 ria in Arabiam profectus est anno Imperii
 sui duodecimo, Jesu Christi centesimo
 decimo nono. Eodem anno Hero Episco-
 pus Antiochenus, S. Ignatii Successor
 martyrii lauream est adeptus, postquam
 hanc Ecclesiam rexisset annis viginti.
 Successit ei Cornelius inter Antiochenos
 Episcopos numero quartus, & sedem
 hanc Apostolicam tredecim annis te-
 nuit.

§. XXV.

Jerosolymæ Ruina ultima.

Epit. Dion.
Hadr. pag.
 163.

Cum Tinnii Rufi vires debellandis Ju-
 dæis non sufficerent, Imperator no-
 va copiarum subsidia misit, Ductore Ju-
 lio Severo, ex magna Britannia accersi-
 to. Is perpensa Judæorum multitudine,
 & desperatione, rei summam pugnæ unius
 fortunæ committere non est ausus; at,
 prensata occasione, Ducibus prævalens,
 & militibus, divisas cohortes aggressus,
 nunc commeatus intercipiebat, nunc pri-
 vabat

vabat necessaria suorum communicatio-
ne; sic tandem attritos, longiori quidem
mora, sed minori periculo, si paucos ad-
modum excipias, omnes internecone
delevit. Quinquaginta munimenta va-
lidiora, & nongenta octoaginta quinque
oppida, non computatis humilioribus,
devastata; quinquies centena octoginta
millia hominum proeliis, & excursioni-
bus concisa. Eorum vero, qui igne,
fame, lue perierunt, numerus iniri non
potuit. Venditorum in servitutem ingens
copia, & illi, qui vendi non poterant, in
Ægyptum translati. Ita Judæa in deser-
tum redacta.

Sæculum II.
A. C. 125.

*Hieron. in
Zach. 11. 5.
l. 3.*

Ab hoc tempore lege cautum est, ne
quis Judæus Jerosolymam intraret, immo
nec eminus aspiceret. Urbs abhinc solis
Gentilibus habitata, alio nomine Ælia
dicebatur; supra portam, quæ Bethle-
hem respiciebat, insculptus marmori por-
cus positus est, animal Judæis inter omnia
immundissimum, Romanis autem di-
gnum, quod signis militaribus insertum
præferrent. Cum vero non minus esset
odium in Christianos, quam in Judæos,
Hadrianus Jovis simulacrum in loco Re-
surrectionis Jesu Christi, Venerisque
statuam marmore excisam in monte Cal-
variæ supra rupem, ubi crux steterat,
erigi iussit. Bethlehem lucum *Tamuz*
seu Adonidis honoribus posuit, eique

*ibid. IV.
hist. 6.*

*Paul. ad Se-
ver. ep. XI.*

*Tamuz Hier. ep. ad
Paul. 13. c. 2.*

Ff 3

caver-

Sæculum II.
A. C. 125.

cavernam, ubi JESUS CHRISTUS natus erat, sacram dixit; quibus omnibus nihil obstantibus locus ille notus, & celebris permanfit; caverna, & præsepe monstrabatur, & sciebant Gentiles etiam, hunc esse specum, ubi natus esset JESUS, quem Christiani adorabant. Hujus belli exitus, & secunda Jerosolymæ ruina incidit in annum Hadriani decimum octavum, JESU CHRISTI centesimum trigessimum quartum.

Orig. in Cels.
I. p. 39.

Euf. Chron.
ann. 135.

An. 134.

Epiph. de mens. n. 14.
15.

Ajunt, quemdam, nomine Aquila, Sinope in Ponto ortum, ab Hadriano missum, qui Jerosolymam ex cineribus educeret. Is quidem erat Religione Ethnicus, sed visis Christianorum miraculis, qui Pella Jerosolymam redierant, conversus est, & baptizatus; post hæc nolens relinquere astrologiæ studium, cui erat addictissimus, Ecclesia ejectus est; tumque, indignatione commotus, circumcisionem in se admisit, & Judæum professus est. Exinde linguam hebraicam didicit, multumque profecit, ita ut novam Scripturæ versionem ediderit, errores septuaginta interpretum corrigere superbe affectans, textibus, qui de JESU CHRISTO loquuntur, adulteratis. Hucusque Ecclesia Jerosolymitana potissimum ex Judæis conversis constiterat, legalia cum libertate Evangelica servantibus; jam vero cum Judæis ibi manere non liceret, & positus custodi-

Serv. hist. 2.

bus

bus ab ipso aditu arcerentur, in ea Ecclesia soli Christiani origine Gentiles numerabantur; & ita antiquæ Legis, & servitutis reliquiæ abolitæ sunt. A Passione Domini usque ad hanc secundam excisionem sub Hadriano, id est, ab S. Jacobo Apostolo usque ad Judam Episcopi Hierosolymitani ex circumcissione quindecim fuerant, quamvis, quanto quisque tempore sederit, nesciatur. Marcus ex Gentilibus Episcopis fuit primus, numero decimus sextus.

Sæculum II.
A. C. 125.

Euf. IV.
c. 5.

§. XXVI.

Hæresis Valentini.

Circa id tempus Hæresiarcha Valentinus, de cujus origine nihil certi est, apparuit. Primo fidem Catholicam in Ægypto, Patria sua, ut putatur, & etiam Romæ prædicavit. Cum esset in insula Cypro perversus est. Erat homini ingenium, & eloquentia supra vulgus, quæ dona spem Episcopatus accenderant, cum vero quidam Martyr ei fuisset prælati, invidia motus, Doctrinam Catholicam impugnare cœpit. (*) Libris Græcorum, & præsertim Philosophiæ Platonicæ studuerat; itaque Doctrinam

Euseb. in Chron. an.

141.
Tertull. cont. Valent. c. 4. præscr. cap.

30.

Ff 4

Idea-

(*) Tunc Martyres dicebantur, non solum qui ipsam mortem, sed etiam quamcunque ærumnam pro nomine Christi tulissent.